

gang til tredje behandling sattes til forhandling under èt.

Formanden:

Det er i tilføjelsen til betænkningen anført, at forslagsstillerne ønsker at tage følgende af de i betænkningen anførte ændringsforslag tilbage: nr. 3, 5, 9, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 32, 39, 44, 49, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 57, 58, 60, 62, 63, 65, 67, 68, 69, 70, 71, 74, 76, 77, 78 og 81.

Det er endvidere på blad nr. 895 anført, at Wilhjelm (VS) og Steen Folke (VS) ønsker at tage det af dem på blad nr. 871 som nr. 8 stillede ændringsforslag tilbage.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er de bortfaldet.

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Torben Lund (S):

Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at det nu er lykkedes at skabe et oven i købet meget bredt flertal for en god udlændingelov. Det har vist sig, at det lidt utraditionelle forløb, første del af andenbehandlingen fik, trods alt har medvirket til at skabe et godt resultat.

Et afgørende punkt er placeringen af den kompetente myndighed. Socialdemokratiet har for længst, senest i mandags ved andenbehandlingen, klart markeret sit ønske om, at sagerne om opholdstilladelse og arbejdstilladelse behandles og afgøres af en civil instans under indenrigsministeriet.

Vi havde gerne set regeringens tilslutning til dette forslag og vil fortsat arbejde for denne løsning, men ud fra den parlamentariske situation, som foreligger, kan vi acceptere, at sagerne nu behandles og afgøres af et direktorat under justitsministeriet.

Vi har dermed fået vores primære ønske vedrørende kompetencen opfyldt, nemlig at sagerne vedrørende opholds- og arbejdstilladelser behandles og afgøres af en civil instans. Der sker altså en klar adskillelse mellem de civile og de politimæssige opgaver inden for udlændingelovgivningen.

SF og det radikale venstre foreslår nu begge i tilføjelsen til betænkningen, at sager om opholds- og arbejdstilladelse skal afgøres af

et indvandrernævn bestående af 8 medlemmer, herunder 2 indvandrerepræsentanter.

Vi finder ikke, at en sådan konstruktion er hensigtsmæssig, men vi vil gerne deltage i overvejelser om, hvorvidt man kunne give f.eks. kontaktudvalget i indenrigsministeriet, hvori jo er repræsenteret 20 indvandrersorganisationer, en rådgivende funktion i den forstand, at kontaktudvalget kunne følge administrationen af den nye udlændingelov og med mellemrum eventuelt drøfte administrationen af loven med det nye direktorat i justitsministeriet og med justitsministeriet i øvrigt. Det vil efter vores opfattelse give indvandrerne betydelig større indsigt og betydelig større indflydelse på administrationen end det forslag, der foreligger fra SFs og de radikales side. Jeg vil bede justitsministeren kommentere forslaget om, at man eventuelt kunne give kontaktudvalget i indenrigsministeriet en rådgivende funktion i forhold til udlændingeloven.

Når vi i dag er tilfredse med resultatet, hænger det naturligvis også sammen med, at regeringen og regeringspartierne i 95 pct. af tilfældene har tilsluttet sig vores ændringsforslag. Man har tilsluttet sig vores forslag til familiesammenføringsregler, som ganske givet vil give indvandrerne en større trykthed, al den stund indvandrerens nærmeste familie får et egentligt retskrav på at kunne leve sammen med deres familie her i landet. Man har også tilsluttet sig vores forslag på flygtningeområdet. Det skal jeg ikke yderligere kommentere. Det vil fru Lise Østergaard gøre nogle enkelte bemærkninger om.

Vedrørende udvisningsreglerne er vores oprindelige forslag også blevet fulgt i meget vidt omfang. Der er i realiteten kun 2 tilføjelser, og jeg skal kun gøre en bemærkning om den ene.

Der gøres med det ændringsforslag, der nu foreligger, en yderligere undtagelse fra reglen om, at indvandrere ikke kan udvises efter 7 års ophold i Danmark. Regeringen har ønsket tilføjet, at udvisning i visse tilfælde endvidere bør kunne ske, hvis den pågældende er idømt mere end 6 års fængsel og det i øvrigt er sådan, at udvisning skønnes påkrævet på grund af forbrydelsens art og grovhed. Der er altså tale om en regel, der kun vedrører meget grov kriminalitet, og vi finder ikke, at denne undtagelse på nogen måde kan tje-